

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. T. - M.**, bytom v H., právne zastúpeného *JUDr. R. B., advokátom so sídlom L.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová č. 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 44965/2006 zo dňa 24.01.2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/11/2008-32 zo dňa 28.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/11/2008-32 zo dňa 28. októbra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 44965/2006 zo dňa 24.01.2008, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 53758/2006-6291 zo dňa 17.09.2006, ktorým bol podľa § 47 ods. 1 písm. b/ a § 47 ods. 2 písm. b/ zák.č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zák.č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zák.č. 211/2003 Z.z. v spojení s § 14a ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb. žalobcovi zabezpečený tovar – spotrebiteľské balenia a veci bližšie špecifikované v tomto rozhodnutí z dôvodu, že boli označené kontrolnou páskou podľa zák.č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov, ktoré sa po dátume 30.06.2006 považujú za neoznačené.

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že rozhodnutie o zabezpečení tovaru podľa § 14a ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb. je rozhodnutím predbežnej povahy s dočasnou účinnosťou, ktoré nepodlieha súdnemu preskúmaniu. Inštitút zabezpečenia tovaru je

inštitútom daňového konania, ktorý má v daňovom konaní predbežný charakter a jeho hlavným účelom je zabrániť tomu, aby daňový subjekt nakladal s tovarom do úplného zistenia skutkového stavu (resp. predísť prípadnému zničeniu dôkazov ako to bolo v tomto prípade).

Rozhodnutie žalovaného (ako odvolacieho správneho orgánu) č. 44965/2006 zo dňa 24.01.2008, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 53758/2006-6291 zo dňa 17.09.2006 o zabezpečení tovaru a vecí, nemenia nič na subjektívnych právach žalobcu a sú iba rozhodnutiami predbežnými v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ O.s.p. Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie sú len predbežným opatrením v rámci colného konania a preto s poukazom na ustanovenie § 248 písm. a/ O.s.p. súd nie je oprávnený ich preskúmať.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zastúpení advokátom odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva skutočnosť, že ak sa rozhodnutie týka základných práva a slobôd, majú súdy v správnom súdnictve povinnosť preskúmať takéto rozhodnutie bez ohľadu na to, že existuje zákonná úprava, ktorá vylučuje napadnuté rozhodnutia zo súdneho prieskumu.

Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že rozhodnutím žalovaného, ktorého preskúmania sa domáha prostredníctvom súdu, bolo porušené jeho vlastnícke právo garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 20. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru je svojou povahou spôsobilé zasiahnuť do základných práv žalobcu, konkrétne do jeho majetkovej sféry, pretože znemožňuje žalobcovi vykonávať jednu zo štyroch zložiek obsahu vlastníckeho práva, konkrétne *ius disponendi*.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je administratívno-procesnou sankciou, ktorej účelom je vymáhanie určitej povinnosti, a preto ho možno považovať i za akt donucovacej povahy. Má jednoznačne majetkové zameranie spôsobilé privodiť ujmu na majetku dotknutej osoby a súčasne sa dotýka i práva vlastníť majetok.

Žalobca má za to, že rozhodnutie žalovaného č. 44965/2006 zo dňa 24.01.2008 v spojení s rozhodnutím Colného úradu v Prešove č. 53758/2006-6291 zo dňa 17.09.2006 nie je vylúčené z preskúmania súdom v rámci správneho súdnictva, a to z dôvodu, že sa týka základných práv a slobôd žalobcu. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje žalobca uznesenie krajského súdu o zastavení konania za vecne nesprávne.

Na záver žalobca zastáva názor, že postupom súdu prvého stupňa, ktorým vylúčil rozhodnutie o zabezpečení tovaru zo sféry súdnej ochrany formou jeho preskúmania súdom, možno hodnotiť ako *denegatio iustitiae*, čo je popieraním základného práva na súdne rozhodnutie ako jednej z požiadaviek právneho štátu.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/11/2008-32 zo dňa 28.10.2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.01.2009 uviedol, že rozhodnutie o zabezpečení tovaru podľa § 14a ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb. je rozhodnutím predbežnej povahy s dočasnou účinnosťou, ktoré nepodlieha súdnemu preskúmaniu. Inštitút zabezpečenia tovaru je inštitútom daňového konania sui generis a možno ho kvalifikovať ako dočasný (časovo limitovaný) a nie definitívny stav, ktorý má v daňovom konaní predbežný charakter a jeho hlavným účelom je zabrániť tomu, aby daňový subjekt nakladal s tovarom do úplného zistenia skutkového stavu (resp. predísť prípadnému zničeniu dôkazov).

Žalovaný má za to, že podaná žaloba žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, a teda sú splnené podmienky na postup konajúceho súdu podľa ustanovenia § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/11/2008-32 zo dňa 28.10.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť a preto podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 53758/2006-6291 zo dňa 17.09.2006 bol podľa § 47 ods. 1 písm. b/ a § 47 ods. 2 písm. b/ zák.č. 105/2004 Z.z. žalobcovi zabezpečený tovar a veci, z dôvodu, že boli označené kontrolnou páskou podľa zák.č. 229/1995 Z.z., ktoré sa po dátume 30.06.2006 považujú za neoznačené. Zabezpečený tovar a veci mali byť uskladnené v skladových priestoroch Colného úradu Prešov. Zároveň bol žalobca v zmysle § 14a ods. 3 zák.č. 511/1992 Zb. upozornený, že ak v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadaní tohto tovaru a veci v prospech štátu.

Podľa § 14a ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí.

Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

Podľa § 14a ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb. správca dane vydá o zabezpečení tovaru alebo vecí rozhodnutie o zabezpečení, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia tovaru alebo vecí. Proti rozhodnutiu o zabezpečení sa možno odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok.

Podľa § 14a ods. 3 zák.č. 511/1992 Zb. ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo vecí, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo vecí. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a vecí, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo vecí v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a vecí sa možno odvolať.

Inštitút zabezpečenia tovaru a vecí upravený v § 14a zák.č. 511/1992 Zb. umožňuje riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah správcu dane, najmä ak je potrebné zachovať faktický stav. Od rozhodnutia o zabezpečení tovaru a vecí má správca dane stanovenú lehotu, počas ktorej rozhodne o vzťahoch upravených v tomto rozhodnutí. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru a vecí iba dočasne upravuje pomery, a to do vydania rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru, ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo vecí alebo rozhodnutia o prepadnutí tohto tovaru alebo vecí v prospech štátu, ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a vecí. Keďže o právach upravených v rozhodnutí o zabezpečení tovaru a vecí musí správca dane rozhodnúť do 15 dní, nemôže súd rozhodnúť o žalobnom návrhu a takýmto spôsobom zasahovať do činnosti správnych orgánov, pretože úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, keďže rozhodnutie o zabezpečení tovaru a vecí môže byť zrušené aj správcom dane.

Najvyšší súd poukazuje na to, že žalobca nie je ukrátený na svojom ústavnom práve domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom, tým že bolo zastavené konanie o preskúmanie rozhodnutia o zabezpečení tovaru a vecí, pretože túto možnosť má v prípade vydania konečného rozhodnutia správcu dane o prepadnutí tovaru a vecí. Toto definitívne rozhodnutie môže byť predmetom súdneho prieskumu.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného č. 44965/2006 zo dňa 24.01.2008 je rozhodnutím predbežnej povahy, ktoré je podľa § 248 písm. a/ O.s.p. vylúčené zo súdneho preskúmavania, preto uznesenie Krajského súdu

v Prešove č.k. 1S/11/2008-32 zo dňa 28.10.2008 podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a .§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21.januára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková